

РЕШЕНИЕ

№ 1485

гр. София, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10502** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба по жалба на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ю. В., срещу решение (без номер) от 30.08.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 10135/2020 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, 1-ви състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 373912/2019/30.12.2019 г., издадено от заместник-кмета на Столична община.

С посоченото НП на Г. М. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева за извършено нарушение на за нарушение по чл. 18 ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл. 46, ал.1 вр. чл. 47, ал.1 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени процесуални нарушения. Инвокирани са доводи, че е безспорно установен факта на извършеното нарушение. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определения размер на административното наказание.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт В., която поддържа жалбата. Моли решението на СРС да бъде отменено,

а оспореното НП потвърдено, по изложените съображения в касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба не се явява, не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 07.12.2019 г., в 11:25 часа, в [населено място], наказаното лице, след спирка „Кино О.“, в посока [улица], район [улица] е пътувала в ТБ № 2, с инв. номер 11667, без редовен превозен документ и е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което е нарушил разпоредбите на чл. 18, т. 1, т.1, т.2 и т. 3 вр. с чл. 46, ал. 1 във вр. с чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

За констатираното нарушение му е бил съставен АУАН, който е отказал да подпише.

Въз основа на акта е издадено и оспореното пред СРС НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, поради което го е отменил.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора на 15.09.2021 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 28.09.2021 г., с /вх. № 21046901/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Обсъдени са писмените доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че СРС е оценил погрешно събрания доказателствен материал.

Настоящият съд споделя правните изводи на СРС. При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Не са въведени конкретните хипотези, ситуирани и разграничени с формулираните от законодателя

букви в разпоредбата на чл. 18, ал. 1, респ. коя от тях се възприема като приложима в случая. В чл. 18, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО се съдържат 3 хипотези, които са свързани с различни задължения за пътниците в градския транспорт.

Съгласно чл. 47, ал. 1 от Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (наричана за краткост по-надолу само Наредбата), при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нормата на чл. 47, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 46, ал. 1 от Наредбата, като според последната, при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизане на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката.

Поведението на сочения за нарушител, е квалифицирано като осъществило състава на чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата, за което е ангажирана и административнонаказателната му отговорност по реда на чл. 49 от Наредбата. В конкретния случай е налице неяснота на административното обвинение, поради некоректното посочване на законовите разпоредби, които се твърди, че са нарушени. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че Г. е нарушила разпоредбите на чл. 18, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 от Наредбата, които са свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: да притежават превозен документ /т.1/, да го представят на контролните органи /т.2/, както и да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта /т.3/. В случая, както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

В случая не е ясно кое точно задължение е нарушено, което създава и неяснота за какво точно лицето е санкционирано, а това от своя страна съществено нарушава правото му на защита. В случая се касае за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, довело до съществено нарушение на административно-производствените правила при издаване на НП.

Настоящата инстанция след внимателен прочит на мотивите на процесното решение не откри никъде твърдения от страна на СРС, че административнонаказващият орган е

следвало да приложи разпоредбите на Закона за автомобилните превози, поради което не приема същите за основателни.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 30.08.2021 г., постановено по нахд № 10135/2020 г. на СРС, НО, 1-ви състав.

Решението е окончателно.